

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DELEGATURA w ŁODZI

ul. Piotrkowska 120

90-006 Łódź

tel. (42) 636 36 89, fax (42) 636 07 12

e-mail: lodz@uokik.gov.pl

RŁO-61-8/13/MD

Łódź, dnia 24 lipca 2013 r.

DECYZJA Nr RŁO 35/2013

- I. Na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów wszczętego z urzędu przeciwko Ignacemu Peteckiemu prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą "Petecki" PPHU Ignacy Petecki z siedzibą w Łodzi

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

po uprawdopodobnieniu stosowania przez tego przedsiębiorcę **praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów**, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 tej ustawy, polegającej na stosowaniu postanowień wzorca umowy, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, ze zm.) poprzez stosowanie:

1. we wzorcu umowy pod nazwą „UMOWA O ROBOTY BUDOWLANO - MONTAŻOWE NR” postanowienia umownego, o treści: „*Spory wynikłe na tle realizacji niniejszej umowy, Strony poddają pod rozstrzygnięcie sądu właściwego dla Wykonawcy.*”,
2. we wzorcu umowy pod nazwą „KARTA GWARANCYJNA” postanowienia umownego, o treści: „*W razie jednak braku polubownego rozstrzygnięcia sporu, sądem właściwym dla rozstrzygnięcia sprawy wynikającej z niniejszej gwarancji jest sąd właściwy dla siedziby Gwaranta.*”

i przyjęciu zobowiązania Ignacego Peteckiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą "Petecki" PPHU Ignacy Petecki z siedzibą w Łodzi do **podjęcia działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom** poprzez poinformowanie konsumentów o przysługujących im prawach oraz dokonanie zmian we wzorcach umowy pod nazwą „UMOWA O ROBOTY BUDOWLANO - MONTAŻOWE NR” oraz „KARTA GWARANCYJNA” i w obowiązujących w obrocie umowach zawartych z konsumentami poprzez zastąpienie zakwestionowanych postanowień postanowieniami, o treści:

- „Spory wynikłe na tle realizacji niniejszej umowy, Strony poddają pod rozstrzygnięcie Sądu Powszechnego”,
- „W razie jednak braku polubownego rozstrzygnięcia sporu, sądem właściwym dla rozstrzygnięcia sprawy wynikającej z niniejszej gwarancji jest Sąd Powszechny”,

nakłada się na Ignacego Peteckiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą ”Petecki” PPHU Ignacy Petecki z siedzibą w Łodzi **obowiązek wykonania** przyjętego **zobowiązania poprzez:**

- wprowadzenie zmian we wzorcach umowy pod nazwą „UMOWA O ROBOTY BUDOWLANO - MONTAŻOWE NR” oraz „KARTA GWARANCYJNA”, zgodnie z przyjętym zobowiązaniem, w terminie 1 (jednego) miesiąca od daty wydania niniejszej decyzji,
- doręczenie konsumentom aneksów do obowiązujących w obrocie umów, uwzględniających zmiany we wzorcach umowy pod nazwą „UMOWA O ROBOTY BUDOWLANO - MONTAŻOWE NR” oraz „KARTA GWARANCYJNA”, w terminie 1 (jednego) miesiąca od daty wydania niniejszej decyzji,
- doręczenie konsumentom, których umowy zostały wykonane, ale nie upłynął termin przedawnienia roszczeń wynikających z umów, pism informujących o przysługujących im prawach, wynikających ze zmiany we wzorcach umowy pod nazwą „UMOWA O ROBOTY BUDOWLANO - MONTAŻOWE NR” oraz „KARTA GWARANCYJNA”, w terminie 1 (jednego) miesiąca od daty wydania niniejszej decyzji.

II. Na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów wszczętego z urzędu przeciwko Ignacemu Peteckiemu prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą ”Petecki” PPHU Ignacy Petecki z siedzibą w Łodzi

– **działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:**

po uprawdopodobnieniu stosowania przez tego przedsiębiorcę **praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów**, o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 tej ustawy, polegającej na bezprawnym zaniechaniu umieszczenia we wzorcu umowy pn. „KARTA GWARANCYJNA” stosowanym w obrocie z konsumentami informacji, że „*Gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową*”, co jest sprzeczne z art. 13 ust. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 141, poz. 1176, ze zm.)

i przyjęciu zobowiązania Ignacego Peteckiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą ”Petecki” PPHU Ignacy Petecki z siedzibą w Łodzi do **podjęcia działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom** poprzez poinformowanie konsumentów o przysługujących im prawach oraz dokonanie zmiany we wzorcu umowy pod nazwą „KARTA GWARANCYJNA” i w obowiązujących w obrocie umowach zawartych z konsumentami poprzez dodanie postanowienia, o treści: „*Gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową, o których mowa w ustawie z 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu Cywilnego (Dz. U. Nr 141, poz. 1176 ze zm.) ani innych uprawnień konsumenta wynikających z powszechnie obowiązujących przepisów prawa*”,

nakłada się na Ignacego Peteckiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą "Petecki" PPHU Ignacy Petecki z siedzibą w Łodzi **obowiązek wykonania** przyjętego **zobowiązania poprzez:**

- wprowadzenie zmiany we wzorcu umowy pod nazwą „KARTA GWARANCYJNA”, zgodnie z przyjętym zobowiązaniem, w terminie 1 (jednego) miesiąca od daty wydania niniejszej decyzji,
- doręczenie konsumentom aneksów do obowiązujących w obrocie umów, uwzględniających zmianę we wzorcu umowy pod nazwą „KARTA GWARANCYJNA”, w terminie 1 (jednego) miesiąca od daty wydania niniejszej decyzji,
- doręczenie konsumentom, których umowy zostały wykonane, ale nie upłynął termin przedawnienia roszczeń wynikających z umów, pism informujących o przysługujących im prawach, wynikających ze zmiany we wzorcu umowy pod nazwą „KARTA GWARANCYJNA”, w terminie 1 (jednego) miesiąca od daty wydania niniejszej decyzji.

III. Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

nakłada się na Ignacego Peteckiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą "Petecki" PPHU Ignacy Petecki z siedzibą w Łodzi **obowiązek złożenia informacji o stopniu realizacji przyjętego zobowiązania**, zawierającej:

- 1) nowe wzorce umowy pod nazwą „UMOWA O ROBOTY BUDOWLANO - MONTAŻOWE NR” oraz „KARTA GWARANCYJNA”, uwzględniające zmiany wynikające ze złożonego zobowiązania,
- 2) kopię pierwszej i dwóch kolejnych umów zawartych w oparciu o nowe wzorce umowy pod nazwą „UMOWA O ROBOTY BUDOWLANO - MONTAŻOWE NR” oraz „KARTA GWARANCYJNA”, o ile takie umowy zostaną zawarte,
- 3) wzór aneksu do umów zawartych z konsumentami na podstawie dotychczasowych wzorców umowy pod nazwą „UMOWA O ROBOTY BUDOWLANO - MONTAŻOWE NR” oraz „KARTA GWARANCYJNA”, uwzględniający zmiany wynikające ze złożonego zobowiązania oraz kopie trzech aneksów do umów wysłanych do konsumentów,
- 4) dane o liczbie konsumentów, którym doręczono aneksy do umów zawartych na podstawie dotychczasowych wzorców umowy pod nazwą „UMOWA O ROBOTY BUDOWLANO - MONTAŻOWE NR” oraz „KARTA GWARANCYJNA” wraz z dowodami potwierdzającymi doręczenie,
- 5) dane o liczbie konsumentów, którym nie doręczono aneksów do umów zawartych na podstawie dotychczasowych wzorców umowy pod nazwą „UMOWA O ROBOTY BUDOWLANO - MONTAŻOWE NR” oraz „KARTA GWARANCYJNA” wraz z pisemnymi wyjaśnieniami ewentualnych przyczyn niedoręczenia ww. aneksów,
- 6) wzór pisma informującego konsumentów, których umowy zostały wykonane, ale nie upłynął termin przedawnienia roszczeń wynikających z umów, o przysługujących im prawach, wynikających ze zmiany we wzorcach umowy pod nazwą „UMOWA O ROBOTY BUDOWLANO - MONTAŻOWE NR” oraz „KARTA GWARANCYJNA” oraz kopie trzech pism wysłanych do konsumentów,
- 7) dane o liczbie konsumentów, którym doręczono pisma informujące o przysługujących im prawach, wynikających ze zmiany we wzorcach umowy pod nazwą „UMOWA

- O ROBOTY BUDOWLANO - MONTAŻOWE NR” oraz „KARTA GWARANCYJNA” wraz z dowodami potwierdzającymi doręczenie,
- 8) dane o liczbie konsumentów, którym nie doręczono pism informujących o przysługujących im prawach, wynikających ze zmiany we wzorcach umowy pod nazwą „UMOWA O ROBOTY BUDOWLANO - MONTAŻOWE NR” oraz „KARTA GWARANCYJNA” wraz z pisemnymi wyjaśnieniami ewentualnych przyczyn niedoręczenia ww. pism,

w terminie 2 (dwóch) miesięcy od daty wydania niniejszej decyzji.

Uzasadnienie

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – zwany dalej: „Prezesem Urzędu” – przeprowadził postępowanie wyjaśniające w celu wstępnego ustalenia, czy na lokalnym rynku sprzedaży stolarki okiennej i drzwiowej, nastąpiło naruszenie przepisów ustawy uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów (sygn. akt RŁO-405-4/12/RB).

W oparciu o zebrany w toku postępowania wyjaśniającego materiał dowodowy Prezes Urzędu ustalił, że Ignacy Petecki prowadzący działalność gospodarczą pn. „Petecki” PPHU Ignacy Petecki – zwany dalej: „Ignacym Peteckim” – w zakresie sprzedawanej stolarki okiennej i drzwiowej stosuje w obrocie z konsumentami wzorce umów pn. „UMOWA O ROBOTY BUDOWLANO - MONTAŻOWE NR” – zwana dalej: „UMOWĄ O ROBOTY” oraz „KARTA GWARANCYJNA” – zwana dalej: „KARTA” – które mogą zawierać postanowienia o podobnej treści do postanowień wpisanych do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone – zwanego dalej: „Rejestrem”, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, ze zm.) – zwanej dalej: „k.p.c.” oraz wzorzec umowy pn. „KARTA”, który nie zawiera informacji odnośnie uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową, w razie udzielenia gwarancji, które przedsiębiorca jest obowiązany podać na podstawie art. 13 ust. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 141, poz. 1176 ze zm.) – zwana dalej: „ustawą o sprzedaży konsumenckiej”.

W dniu 25 kwietnia 2013 r. Prezes Urzędu wszczął z urzędu Postanowieniem Nr 1/61-8/13 (dowód: karty Nr 1 – 2) postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania przez Ignacego Peteckiego, praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów polegających na:

1. stosowaniu postanowień wzorca umowy, które zostały wpisane do Rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ k.p.c. poprzez stosowanie we wzorcu umowy pn. „UMOWA O ROBOTY” postanowienia umownego, o treści: *„Spory wynikłe na tle realizacji niniejszej umowy, Strony poddają pod rozstrzygnięcie sądu właściwego dla Wykonawcy.”*, co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) – zwanej dalej: „ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów”;
2. stosowaniu postanowień wzorca umowy, które zostały wpisane do Rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ k.p.c. poprzez stosowanie we wzorcu umowy pn. „KARTA” postanowienia umownego, o treści: *„W razie jednak braku polubownego rozstrzygnięcia sporu, sądem właściwym dla rozstrzygnięcia sprawy wynikającej z niniejszej gwarancji jest sąd właściwy dla siedziby Gwaranta.”*, co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów;

3. bezprawnym zaniechaniu umieszczenia we wzorcu umowy pn. „KARTA” stosowanym w obrocie z konsumentami informacji, że „*Gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową*”, co jest sprzeczne z art. 13 ust. 4 ustawy o sprzedaży konsumenckiej, co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Ignacy Petecki, w odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, w pismach z dnia 13 i 24 maja 2013 r. zobowiązał się do zaniechania stosowania zarzuczanych mu praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów (dowód: karty Nr 75 – 76, 79 – 80).

W dniu 20 czerwca 2013 r. Prezes Urzędu zawiadomił Ignacego Peteckiego o zakończeniu zbierania materiału dowodowego i możliwości zapoznania się z aktami sprawy (dowód: karty Nr 83 – 84).

W odpowiedzi na zawiadomienie o zakończeniu zbierania materiału dowodowego, Ignacy Petecki, w piśmie z dnia 8 lipca 2013 r. (dowód: karta Nr 85) oświadczył, że podtrzymuje zobowiązanie do zmiany postanowień stosowanych wzorców umowy, z tym że poinformował o dokonanej zmianie redakcyjnej wskazanych postanowień, która nie wpłynie na merytoryczną treść tych postanowień.

Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

Ignacy Petecki prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą ”Petecki” PPHU Ignacy Petecki z siedzibą w Łodzi i jest od dnia 1 stycznia 2012 r. wpisany do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (dowód: karta Nr 73). Przeważająca działalność gospodarcza Ignacego Peteckiego to produkcja wyrobów dla budownictwa z tworzyw sztucznych. Ignacy Petecki zajmuje się produkcją stolarki okiennej i drzwiowej, jak również oferuje do sprzedawanej przez siebie stolarki usługę montażu. W ramach tej działalności Ignacy Petecki zawiera z konsumentami umowy i udziela gwarancji na produkowaną stolarkę okienną i drzwiową. Ignacy Petecki prowadzi działalność gospodarczą na terenie Miasta Łodzi, powiatu łaskiego i pabianickiego. Przedmiotem analizy Prezesa Urzędu w ramach niniejszego postępowania były wzorce umowy pn. „UMOWA O ROBOTY” oraz „KARTA”, stosowane przez Ignacego Peteckiego przy zawieraniu umów z konsumentami (dowód: karty Nr 9 – 10, 13 – 14, 19, 24 – 71).

W § 11 ust. 4 „UMOWY O ROBOTY”, która stanowi wzorzec umowy w rozumieniu art. 384 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, ze zm.) – zwanej dalej: „k.c.” – Ignacy Petecki ustalił jednostronnie postanowienie, o treści: „*Spory wynikłe na tle realizacji niniejszej umowy, Strony poddają pod rozstrzygnięcie sądu właściwego dla Wykonawcy.*” (dowód: karta Nr 9). W pkt VI „KARTY”, która stanowi wzorzec umowy w rozumieniu art. 384 § 1 k.c., Ignacy Petecki ustalił jednostronnie postanowienie, o treści „*W razie jednak braku polubownego rozstrzygnięcia sporu, sądem właściwym dla rozstrzygnięcia sprawy wynikającej z niniejszej gwarancji jest sąd właściwy dla siedziby Gwaranta.*” (dowód: karta Nr 19 verte).

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów – zwany dalej: „Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów” – w wyroku z dnia 23 października 2006 r. (sygn. akt XVII AmC 158/05) uznał za niedozwolone postanowienie, o treści: „*W przypadku rozstrzygnięć sądowych – przez sąd właściwy dla siedziby Sprzedawcy*”. Postanowienie to zostało wpisane w dniu 3 stycznia 2007 r., pod numerem 969, do Rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ k.p.c.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w wyroku z dnia 27 listopada 2006 r. (sygn. akt XVII AmC 162/05) uznał za niedozwolone postanowienie o treści „*Spory powinny być w miarę możliwości rozstrzygane polubownie. W przypadku rozstrzygnięć sądowych – w sądzie właściwym dla siedziby Zleceniobiorcy*”. Postanowienie to zostało wpisane w dniu 5 lutego 2007 r., pod numerem 1020, do Rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ k.p.c.

Ignacy Petecki w „KARCIE”, która jest dokumentem gwarancyjnym, udziela gwarancji na cały zakres produkowanej stolarki okiennej i drzwiowej, zgodnie z warunkami określonymi w karcie gwarancyjnej. We wskazanym dokumencie gwarancyjnym Ignacy Petecki nie umieścił informacji, że „*Gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową*”.

Zgodnie z art. 13 ust. 4 ustawy o sprzedaży konsumenckiej, w dokumencie gwarancyjnym należy zamieścić podstawowe dane potrzebne do dochodzenia roszczeń z gwarancji, w tym w szczególności nazwę i adres gwaranta lub jego przedstawiciela w Rzeczypospolitej Polskiej, czas trwania i terytorialny zasięg ochrony gwarancyjnej. Ponadto powinno być w nim zawarte stwierdzenie, że gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową.

Ignacy Petecki w pismach z dnia 13 i 24 maja 2013 r. (dowód: karty Nr 75 – 76, 79 – 80) zobowiązał się do zaniechania stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wskazując, że stosowane przez niego wzorce umowy zostaną zmienione w ten sposób, iż:

- postanowienie wzorca umowy pn. „UMOWA O ROBOTY” otrzyma brzmienie: „Sądem właściwym dla rozstrzygania sporów powstałych na tle realizacji niniejszej umowy jest sąd powszechny”,
- postanowienie wzorca umowy pn. „KARTA” otrzyma brzmienie: „W razie jednak braku polubownego rozstrzygnięcia sporu sądem właściwym dla rozstrzygnięcia sprawy wynikającej niniejszej gwarancji jest sąd powszechny”,
- w treści wzorca umowy pn. „KARTA” zostanie dodane postanowienie, o treści: „Gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową”.

Jednocześnie Ignacy Petecki oświadczył, że przedstawi swoim klientom do podpisu aneksy zmieniające stosowne postanowienia łączących strony umów. W przypadku osób, co do których usługa została już wykonana, ale nie upłynął termin przedawnienia dla roszczeń wynikających z umowy, Ignacy Petecki poinformuje klientów o ich prawach wynikających ze zmiany ww. postanowień umownych. Ignacy Petecki zobowiązał się, że nowe wzorce umowy uwzględniające dokonane zmiany zaczną obowiązywać w terminie jednego miesiąca od dnia wydania przez Prezesa Urzędu decyzji w niniejszej sprawie. W tym samym terminie Ignacy Petecki zobowiązał się przesłać do klientów stosowne aneksy do umów oraz pisma informujące o przysługujących im prawach.

Ignacy Petecki w piśmie z dnia 8 lipca 2013 r. (dowód: karta Nr 85), oświadczył, że podtrzymuje zobowiązanie do zmiany postanowień stosowanych wzorców umowy, z tym że poinformował o dokonanej zmianie redakcyjnej wskazanych postanowień, która nie wpłynie na merytoryczną treść tych postanowień, w ten sposób, że zmienione postanowienia otrzymają brzmienie:

- postanowienie wzorca umowy pn. „UMOWA O ROBOTY” otrzyma brzmienie: „Spory wynikłe na tle realizacji niniejszej umowy, Strony poddają pod rozstrzygnięcie Sądu Powszechnego”,

- postanowienie wzorca umowy pn. „KARTA” otrzyma brzmienie: „W razie jednak braku polubownego rozstrzygnięcia sporu, sądem właściwym dla rozstrzygnięcia sprawy wynikającej z niniejszej gwarancji jest Sąd Powszechny”,
- w treści wzorca umowy pn. „KARTA” zostanie dodane postanowienie, o treści: „Gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową, o których mowa w ustawie z 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu Cywilnego (Dz. U. Nr 141, poz. 1176 ze zm.) ani innych uprawnień konsumenta wynikających z powszechnie obowiązujących przepisów prawa”.

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Podstawą do rozstrzygnięcia sprawy w oparciu o przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest uprzednie zbadanie przez Prezesa Urzędu, czy w danej sprawie zagrożony został interes publicznoprawny. Stwierdzenie, że to nastąpiło pozwala na realizację celu tej ustawy, wskazanego w art. 1 ust. 1, którym jest określenie warunków rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasad podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów. Zdaniem Prezesa Urzędu rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny, albowiem wiąże się z ochroną interesu wszystkich konsumentów, którzy są lub będą klientami Ignacego Peteckiego. Interes publicznoprawny przejawia się także w postaci zbiorowego interesu konsumentów. Innymi słowy, naruszenie zbiorowego interesu konsumentów jest jednocześnie naruszeniem interesu publicznoprawnego. Zatem uzasadnione było w niniejszej sprawie podjęcie przez Prezesa Urzędu działań przewidzianych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli w toku postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione – na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 100 ust. 1 tej ustawy, lub innych informacji będących podstawą wszczęcia postępowania, że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24 tej ustawy, a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tego przepisu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia naruszeniom, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań. W decyzji tej, jak wynika z art. 28 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu nakłada na przedsiębiorcę obowiązek składania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu realizacji zobowiązań.

Przytoczony powyżej przepis jako przesłanki warunkujące możliwość wydania decyzji wskazuje: uprawdopodobnienie, że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz zobowiązanie się przedsiębiorcy, któremu jest zarzucane naruszenie tego przepisu, do podjęcia lub zaniechania działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom.

W niniejszym postępowaniu wymaga zatem rozważenia, czy wskazane warunki zaistniały w odniesieniu do działania i zobowiązania Ignacego Peteckiego, a ponadto, czy w przypadku ich wystąpienia uzasadnione jest przyjęcie zobowiązania strony postępowania i wydanie przez Prezesa Urzędu decyzji w oparciu o ww. przepis.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów – zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Stosownie do art. 24 ust. 2 tej ustawy, przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności:

- stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do Rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ k.p.c.,
- naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji,
- nieuczciwe praktyki rynkowe lub czyny nieuczciwej konkurencji.

Dla uprawdopodobnienia stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów konieczne jest jednak każdorazowo uprawdopodobnienie kumulatywnego spełnienia trzech przesłanek:

- 1) działanie lub zaniechanie przedsiębiorcy,
- 2) noszące znamiona bezprawności,
- 3) godzące w zbiorowy interes konsumentów.

Ad 1)

Stosownie do art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy, rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej (...). Przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jednolity Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, ze zm.) – zwanej dalej: „ustawą o swobodzie działalności gospodarczej” – jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Za przedsiębiorców uznaje się także wspólników spółki cywilnej

w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej. Ponadto, zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej przedsiębiorca może podjąć działalność gospodarczą w dniu złożenia wniosku o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo po uzyskaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym. Przepis art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej definiuje działalność gospodarczą jako zarobkową działalność wytwórczą, budowlaną, handlową, usługową oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopaliny ze złóż, a także działalność zawodową, wykonywaną w sposób zorganizowany i ciągły.

Ignacy Petecki prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą ”Petecki” PPHU Ignacy Petecki z siedzibą w Łodzi i jest od dnia 1 stycznia 2012 r. wpisany do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Ignacy Petecki zajmuje się produkcją stolarki okiennej i drzwiowej, jak również oferuje do sprzedawanej przez siebie stolarki usługę montażu. Nie ulega zatem wątpliwości, że Ignacy Petecki jest przedsiębiorcą w rozumieniu powołanego wyżej art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Tym samym Ignacy Petecki przy wykonywaniu działalności gospodarczej podlega rygorom określonym w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów i jego działania mogą podlegać ocenie pod kątem naruszenia zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

W związku z powyższym **Prezes Urzędu stwierdził, że pierwsza przesłanka niezbędna do uprawdopodobnienia stosowania przez Ignacego Peteckiego praktyki wskazanej w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów została spełniona.**

Ad 2)

Dla uprawdopodobnienia, że działania przedsiębiorcy są praktyką naruszającą zbiorowe interesy konsumentów konieczne jest, aby miały one charakter bezprawny.

Bezprawność tradycyjnie ujmowana jest jako sprzeczność z obowiązującym porządkiem prawnym. Porządek prawny obejmuje normy prawa powszechnie obowiązujące, a także nakazy i zakazy wynikające z zasad współżycia społecznego

i dobrych obyczajów (wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 13 listopada 2007 r., sygn. akt XVII AmA 45/07). W przepisie art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów ustawodawca wskazał przykładowe rodzaje praktyk, które naruszają zbiorowe interesy konsumentów, zaliczając do nich stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do Rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ k.p.c. (tak art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów).

Bezprawność zachowań Ignacego Peteckiego zostanie rozważona oddzielnie w odniesieniu do każdej z praktyk.

Ad pkt I. sentencji niniejszej decyzji

Odnosząc się do zarzutów zawartych w pkt I. sentencji niniejszej decyzji, Prezes Urzędu wskazuje, iż stosownie do art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów uważa się w szczególności stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do Rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ k.p.c.

Na mocy art. 479⁴⁵ § 1 k.p.c., Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest obowiązany przesyłać Prezesowi Urzędu odpis każdego prawomocnego wyroku uwzględniającego powództwo o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone. Na podstawie takich wyroków, Prezes Urzędu jest zobowiązany do prowadzenia rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, stosownie do art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c. Przepis art. 479⁴⁵ § 3 k.p.c. ustanawia zasadę tzw. formalnej jawności rejestru, stanowiąc, że rejestr jest jawny. Jawność rejestru oznacza, że rejestr jest dostępny dla każdego zainteresowanego, czyli każdy ma do niego prawo wglądu. Skutkiem formalnej jawności rejestru jest niemożność zasłaniania się nieznajomością dokonanych w nim wpisów. W rejestrze tym przytacza się treść postanowień wzorców umowy uznanych przez Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów za niedozwolone.

W ocenie Prezesa Urzędu, wpisanie takich postanowień do rejestru, o którym mowa wyżej, oznacza, że od tej chwili postanowienia te są zakazane we wszystkich wzorcach umów. Zakaz stosowania postanowień wpisanych do Rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ k.p.c. dotyczy nie tylko tego przedsiębiorcy, przeciwko któremu zapadł wyrok w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone, lecz również innych przedsiębiorców z danej branży. Za takim ujęciem przemawia podstawowy cel postępowania w sprawach o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone, jakim jest usunięcie z obrotu postanowień, które Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał za niedozwolone. Chodzi bowiem o to, by konsumenci nie byli narażeni na te postanowienia w przyszłości w umowach zawieranych z innymi przedsiębiorcami. Ponadto, zdaniem Prezesa Urzędu, zakaz stosowania niedozwolonych postanowień wpisanych do ww. Rejestru dotyczy także postanowień podobnych. Przedsiębiorcy stosują bowiem postanowienia, których istota jest taka sama, lecz konstrukcja gramatyczna, szyk wyrazów w zdaniu są różne. W związku z tym, zakazane jest też stosowanie postanowienia, którego zakres jest tożsamy z zakresem postanowienia wpisanego do Rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ k.p.c. Nie jest konieczna dokładna, literalna identyczność tych postanowień.

Stanowisko Prezesa Urzędu znajduje uzasadnienie w orzecznictwie. Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 13 lipca 2006 r. (Sygn. akt III SZP 3/06) wskazał, iż stosowanie postanowień wzorców umów o treści tożsamej z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnym wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wpisanych do Rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c. może być uznane w stosunku do innego przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów. Sąd Najwyższy uznał również, iż jeżeli Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uzna określone

postanowienie za niedozwolone w wyniku przeprowadzonej kontroli abstrakcyjnej i zostanie ono wpisane do Rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c., praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 23a ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów – którego odpowiednikiem w ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów jest art. 24 ust. 2 pkt 1 – dopuszcza się każdy z przedsiębiorców, który wprowadza do stosowanych postanowień zmiany o charakterze kosmetycznym, polegające np. na przestawieniu szyku wyrazów lub zmianie użytych wyrazów, jeżeli zmiany te nie prowadzą do zmiany istoty postanowienia.

W ocenie Prezesa Urzędu postanowienia, o treści: *„Spory wynikłe na tle realizacji niniejszej umowy, Strony poddają pod rozstrzygnięcie sądu właściwego dla Wykonawcy.”* (§ 11 ust. 4 wzorca umowy pn. „UMOWA O ROBOTY”) oraz *„W razie jednak braku polubownego rozstrzygnięcia sporu, sądem właściwym dla rozstrzygnięcia sprawy wynikającej z niniejszej gwarancji jest sąd właściwy dla siedziby Gwaranta.”* (pkt VI wzorca umowy pn. „KARTA”) – są tożsame z wymienionymi poniżej postanowieniami wpisanymi do Rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w wyroku z dnia 23 października 2006 r. (sygn. akt XVII AmC 158/05) uznał następujące postanowienie, wpisane na mocy ww. wyroku pod numerem 969 do Rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c. – *„W przypadku rozstrzygnięć sądowych – przez sąd właściwy dla siedziby Sprzedawcy”.*

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w wyroku z dnia 27 listopada 2006 r. (sygn. akt XVII AmC 162/05) uznał następujące postanowienie, wpisane na mocy ww. wyroku pod numerem 1020 do Rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c. – *„Spory powinny być w miarę możliwości rozstrzygane polubownie. W przypadku rozstrzygnięć sądowych – w sądzie właściwym dla siedziby Zleceniobiorcy”.*

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w wyroku z dnia 23 października 2006 r. (sygn. akt XVII AmC 158/05) uznał, iż ww. postanowienie spełnia przesłanki art. 385¹ § 1 k.c. i art. 385³ pkt 23 k.c. Stosownie do art. 385³ pkt 23 k.c., w razie wątpliwości uważa się, że niedozwolonymi postanowieniami umownymi są te, które w szczególności narzucają rozpoznanie sprawy przez sąd, który wedle ustawy nie jest miejscowo właściwy. Sąd podniósł, że we wzorcu przewidziano zapis o poddaniu sporu do rozpoznania przez sąd, który nie zawsze będzie właściwy miejscowo. Zapis ten wyłącza możliwość skorzystania z właściwości przemiennej. W sytuacjach, gdy miejsce zamieszkania konsumenta i miejsce wykonania umowy będzie położone poza okręgiem sądu właściwego dla siedziby kontrahenta, powyższy zapis będzie narzucał rozpoznanie sprawy przez Sąd, który wedle ustawy nie jest miejscowo właściwy. Sąd podkreślił, że w umowach z konsumentami zasada swobody umów ulega ograniczeniu ze względu na treść art. 385¹ § 1 k.c., zgodnie z którym, postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nie uzgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). Dopuszczalne jest więc zawarcie we wzorcu umownym klauzuli prorogacyjnej, ale tylko takiej która nie narzuca sądu, który wedle ustawy nie jest miejscowo właściwy (a więc w praktyce wskazanie albo sądu właściwości ogólnej albo właściwości przemiennej).

W ocenie Prezesa Urzędu, postanowienia stosowane przez Ignacego Peteckiego oraz postanowienia wpisane do rejestru, odpowiednio pod numerami 969, 1020 mogą zostać uznane za tożsame. Każde z wyżej wymienionych postanowień dotyczy wskazania sądu właściwego dla rozpoznania sporu wynikłego na gruncie wiążącej strony umowy i każde z nich ustala wyłączną właściwość sądu na podstawie siedziby przedsiębiorcy. Stosowanie postanowień wpisanych do Rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c. oraz postanowień stosowanych przez Ignacego Peteckiego wywołuje tożsame skutki, bowiem w przypadku

powstania sporu na tle wykonywania umowy, postanowienia te bezprawnie narzucają konsumentom właściwość miejscową sądu i ograniczają ich prawa do wytoczenia powództwa, wynikające z przepisów Kodeksu postępowania cywilnego. Zgodnie z obowiązującymi przepisami, mówiąc o właściwości miejscowej sądu, można wyróżnić właściwość: ogólną, przemianą i wyłączną. Podstawowa zasada dotycząca właściwości ogólnej została wyrażona w art. 27 § 1 k.p.c., zgodnie z którym, powództwo wytacza się przed sąd pierwszej instancji, w którego okręgu pozwany ma miejsce zamieszkania. W przypadku, gdy powodem jest Ignacy Petecki to sądem właściwym jest sąd, w którego okręgu konsument ma miejsce zamieszkania. Nie w każdym przypadku sądem właściwym będzie sąd w miejscowości, w której znajduje się siedziba Ignacego Peteckiego. Z kolei istota właściwości przemiennej polega na tym, że obok sądu właściwości ogólnej zostaje wskazany inny jeszcze sąd, przed który można wytoczyć powództwo. Wybór sądu należy w takich wypadkach do podmiotu wnoszącego pozew. W zakresie roszczeń z umów, przepisy Kodeksu postępowania cywilnego przewidują możliwość wytoczenia powództwa o zawarcie umowy, ustalenie jej treści, o zmianę umowy oraz o ustalenie istnienia umowy, o jej wykonanie, rozwiązanie lub unieważnienie, a także o odszkodowanie z powodu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy przed sądem miejsca jej wykonania. Jednakże powód może, według swego uznania, wytoczyć powództwo bądź według przepisów o właściwości ogólnej, bądź przed sądem miejsca wykonania umowy (art. 31 w związku z art. 34 k.p.c.). Nie jest zatem dopuszczalne narzucenie właściwości przemiennej przez jedną ze stron stosunku prawnego, a jedynie następczy jej wybór w chwili powstania roszczenia wynikającego z umowy.

Sąd wskazany jako właściwy w postanowieniach wzorców umowy, stosowanych przez Ignacego Peteckiego, jest w zakresie ich obowiązywania sądem wyłącznie właściwym, tzn. że treść wzorców umowy wyłącza skuteczne stosowanie przepisów o właściwości ogólnej i przemiennej. Z tego właśnie powodu, postanowienia wpisane do rejestru pod numerem 969 i 1020 zostały uznane za niedozwolone postanowienia umowne. Podkreślenia wymaga fakt, iż przytoczone powyżej przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o właściwości miejscowej sądu znajdują zastosowanie w każdego rodzaju działalności prowadzonej przez przedsiębiorcę.

Ad pkt II. sentencji niniejszej decyzji

Odnosząc się do zarzutu zawartego w punkcie II. sentencji niniejszej decyzji należy wskazać, iż stosownie do art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów (ust. 1). Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy (ust. 2).

Jak zostało już powyżej wskazane w niniejszej decyzji, bezprawność to sprzeczność zachowania z szeroko rozumianym porządkiem prawnym jako całością. Istotnym jest również fakt, iż bezprawność jest czynnikiem o charakterze obiektywnym, niezależnym od wystąpienia szkody, czy od zamiaru podmiotu dopuszczającego się działań bezprawnych. W związku z powyższym, jako bezprawne należy zakwalifikować zachowanie sprzeczne z nakazem zawartym w ustawie. Aktem prawnym, do którego należy odwołać się w przedmiotowej sprawie jest ustawa o sprzedaży konsumenckiej.

Prezes Urzędu postawił Ignacemu Peteckiemu zarzut bezprawnego zaniechania umieszczenia we wzorcu umowy pn. „KARTA” stosowanym w obrocie z konsumentami informacji, że „Gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową”, co jest

sprzeczne z art. 13 ust. 4 ustawy o sprzedaży konsumenckiej. Zgodnie z art. 13 ust. 4 zd. 2 tej ustawy, w dokumencie gwarancyjnym powinno być zawarte stwierdzenie, że gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową. Ustawodawca wprowadził obowiązek umieszczenia przedmiotowego zastrzeżenia w dokumencie gwarancyjnym, w celu niedopuszczenia do sytuacji wprowadzenia konsumenta w błąd co do przysługujących mu uprawnień z tytułu niezgodności towaru z umową i zapobiegnięcia wywołania przekonania o wyłączeniu ww. uprawnień poprzez udzieloną gwarancję.

We wzorcu umowy pn. „KARTA”, który stanowi dokument gwarancyjny, brak jest informacji, że „*Gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową*”. Zaniechanie przez Ignacego Peteckiego udzielenia wskazanej informacji może prowadzić do sytuacji, w której konsument, poinformowany jedynie o możliwości dochodzenia roszczeń wynikających z gwarancji, nie zrealizuje przysługujących mu uprawnień z tytułu niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową. Konsument nie otrzymał bowiem istotnej informacji, iż udzielona gwarancja nie powoduje utraty uprawnień wynikających z niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową. Tym samym, w ocenie Prezesa Urzędu, zaniechanie przez Ignacego Peteckiego umieszczenia w dokumencie gwarancyjnym informacji, które przedsiębiorca jest obowiązany podać konsumentom na podstawie przepisów ustawy o sprzedaży konsumenckiej, może być uznane za bezprawne.

Mając na uwadze powyższe **Prezes Urzędu stwierdził, że druga przesłanka** niezbędna do uprawdopodobnienia stosowania przez Ignacego Peteckiego praktyki wskazanej w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **została spełniona.**

Ad 3)

Przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie definiują pojęcia zbiorowego interesu konsumentów. Przepis art. 24 ust. 3 tej ustawy stanowi jedynie, że nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów. Z całą pewnością mamy do czynienia ze zbiorowym interesem konsumentów wówczas, gdy działanie przedsiębiorcy dotyczy, bądź może dotyczyć nieograniczonej liczby konsumentów, których nie da się zindywidualizować.

Prezes Urzędu podkreśla, że o tym, czy naruszony został interes zbiorowy, nie zawsze przesądza kryterium ilościowe, ponieważ niekiedy jeden ujawniony przypadek naruszenia prawa konsumenta może być przejawem stosowanej praktyki naruszającej interes zbiorowy. W jednym z orzeczeń Sąd Najwyższy stwierdził, iż *nie jest zasadne uznawanie, że postępowanie z tytułu naruszenia ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów można wszcząć tylko wtedy, gdy zagrożone są interesy wielu odbiorców, a nie jest to możliwe w sytuacji, gdy pokrzywdzonym jest tylko jeden konsument. Wydawane orzeczenie ma bowiem wymiar znacznie szerszy, pełni także funkcję prewencyjną, służy bowiem ochronie także nieograniczonej liczbie potencjalnych konsumentów* (wyrok SN z dnia 12 września 2003 r., sygn. akt I CKN 504/01).

W przedmiotowej sprawie Prezes Urzędu ma do czynienia z naruszeniem praw nieograniczonej i nieokreślonej liczby konsumentów, którzy zapoznali się, bądź mogli zapoznać się z dostępnymi wzorcami umowy i zawarli, bądź mogli zawrzeć z Ignacym Peteckim umowę, zawierającą niedozwolone postanowienia umowne oraz nie zawierającą informacji odnośnie uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową, w razie udzielenia gwarancji, które przedsiębiorca jest obowiązany podać na podstawie art.

13 ust. 4 ustawy o sprzedaży konsumenckiej. W tej sytuacji bezprawne zachowanie Ignacego Peteckiego nie dotyczy interesów poszczególnych osób, których sprawy mają charakter jednostkowy, indywidualny i niedający się porównać z innymi, lecz dotyczy naruszonych uprawnień określonego kręgu konsumentów, których sytuacja jest identyczna i wspólna dla całej grupy kontrahentów Ignacego Peteckiego.

Stosowanie opisanych wyżej praktyk może godzić zatem w zbiorowe interesy konsumentów.

W związku z powyższym **Prezes Urzędu stwierdził, że trzecia przesłanka niezbędna do uprawdopodobnienia stosowania przez Ignacego Peteckiego praktyki wskazanej w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów została spełniona.**

Ad pkt I. i pkt II. sentencji niniejszej decyzji

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 100 ust. 1 tej ustawy, lub innych informacji będących podstawą wszczęcia postępowania, że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24 tej ustawy, a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tego przepisu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań. Ponadto, stosownie do art. 28 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przyjmując zobowiązanie Prezes Urzędu może określić termin wykonania zobowiązań.

Jak Prezes Urzędu wykazał w niniejszej decyzji, okoliczności sprawy uprawdopodobniły, że Ignacy Petecki stosuje praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów, określone w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Jednocześnie Ignacy Petecki zobowiązał się do zaniechania stosowania wskazanych praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

W ocenie Prezesa Urzędu, podjęte przez Ignacego Peteckiego zobowiązanie do dokonania zmiany treści wzorców umowy pod nazwą: „UMOWA O ROBOTY” oraz „KARTA”, w ten sposób, że:

- postanowienie, o treści: „*Spory wynikłe na tle realizacji niniejszej umowy, Strony poddają pod rozstrzygnięcie sądu właściwego dla Wykonawcy.*” (§ 11 ust. 4 wzorca umowy pn. „UMOWA O ROBOTY”) otrzyma brzmienie: „*Spory wynikłe na tle realizacji niniejszej umowy, Strony poddają pod rozstrzygnięcie Sądu Powszechnego*”,
- postanowienie, o treści: „*W razie jednak braku polubownego rozstrzygnięcia sporu, sądem właściwym dla rozstrzygnięcia sprawy wynikającej z niniejszej gwarancji jest sąd właściwy dla siedziby Gwaranta.*” (pkt VI wzorca umowy pn. „KARTA”) otrzyma brzmienie: „*W razie jednak braku polubownego rozstrzygnięcia sporu, sądem właściwym dla rozstrzygnięcia sprawy wynikającej z niniejszej gwarancji jest Sąd Powszechny*”,
- postanowienie, o treści: „*Gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową, o których mowa w ustawie z 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu Cywilnego (Dz. U. Nr 141, poz. 1176 ze zm.) ani innych uprawnień konsumenta wynikających z powszechnie obowiązujących przepisów prawa*” zostanie dodane do treści wzorca umowy pn. „KARTA”,

eliminuje ze wzorców umowy niedozwolone postanowienia umowne oraz eliminuje bezprawne zaniechanie umieszczenia w dokumencie gwarancyjnym informacji, które przedsiębiorca jest obowiązany podać konsumentom na podstawie art. 13 ust. 4 ustawy o sprzedaży konsumentkiej.

Jednocześnie, wobec okoliczności, że Ignacy Petecki zobowiązał się do równoczesnego wystosowania do konsumentów aneksów do obowiązujących w obrocie umów, uwzględniających zmiany wzorców umowy, a w przypadku osób, których umowy zostały wykonane, ale nie upłynął termin przedawnienia roszczeń wynikających z umów, do wystosowania pism informujących o przysługujących im prawach – Prezes Urzędu uznał złożone zobowiązanie za zupełne, gdyż w równorzędny sposób zabezpiecza interesy prawne konsumentów, którzy już zawarli umowy z Ignacym Peteckim, jak i konsumentów, którzy mogą zawrzeć tego typu umowy w przyszłości.

W rezultacie, stosownie do przepisu art. 28 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu nałożył na Ignacego Peteckiego obowiązek wykonania przyjętego zobowiązania poprzez:

- wprowadzenie zmian we wzorcach umowy pod nazwą „UMOWA O ROBOTY” oraz „KARTA”, zgodnie z przyjętym zobowiązaniem, w terminie 1 (jednego) miesiąca od daty wydania niniejszej decyzji,
- doręczenie konsumentom aneksów do obowiązujących w obrocie umów, uwzględniających zmiany we wzorcach umowy pod nazwą „UMOWA O ROBOTY” oraz „KARTA”, w terminie 1 (jednego) miesiąca od daty wydania niniejszej decyzji,
- doręczenie konsumentom, których umowy zostały wykonane, ale nie upłynął termin przedawnienia roszczeń wynikających z umów, pism informujących o przysługujących im prawach, wynikających ze zmiany we wzorcach umowy pod nazwą „UMOWA O ROBOTY” oraz „KARTA”, w terminie 1 (jednego) miesiąca od daty wydania niniejszej decyzji.

Prezes Urzędu uznał, że wskazane przez Ignacego Peteckiego terminy na wykonanie obowiązków wynikających ze złożonego zobowiązania są wystarczające na ich zrealizowanie, a także pozwolą na szybkie wyeliminowanie skutków praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Wobec spełnienia przesłanek wydania decyzji na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, **Prezes Urzędu orzekł jak w pkt I. i pkt II. sentencji niniejszej decyzji.**

Ad pkt III. sentencji niniejszej decyzji

Zgodnie z art. 28 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w decyzji nakładającej na przedsiębiorcę obowiązek wykonania zobowiązania, Prezes Urzędu nakłada na przedsiębiorcę obowiązek składania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu realizacji zobowiązań. Wobec tego Prezes Urzędu nałożył na Ignacego Peteckiego obowiązek złożenia informacji o stopniu realizacji przyjętego zobowiązania, zawierającej:

- 1) nowe wzorce umowy pod nazwą „UMOWA O ROBOTY” oraz „KARTA”, uwzględniające zmiany wynikające ze złożonego zobowiązania,
- 2) kopię pierwszej i dwóch kolejnych umów zawartych w oparciu o nowe wzorce umowy pod nazwą „UMOWA O ROBOTY” oraz „KARTA”, o ile takie umowy zostaną zawarte,
- 3) wzór aneksu do umów zawartych z konsumentami na podstawie dotychczasowych

- wzorców umowy pod nazwą „UMOWA O ROBOTY” oraz „KARTA”, uwzględniający zmiany wynikające ze złożonego zobowiązania oraz kopie trzech aneksów do umów wysłanych do konsumentów,
- 4) dane o liczbie konsumentów, którym doręczono aneksy do umów zawartych na podstawie dotychczasowych wzorców umowy pod nazwą „UMOWA O ROBOTY” oraz „KARTA” wraz z dowodami potwierdzającymi doręczenie,
 - 5) dane o liczbie konsumentów, którym nie doręczono aneksów do umów zawartych na podstawie dotychczasowych wzorców umowy pod nazwą „UMOWA O ROBOTY” oraz „KARTA” wraz z pisemnymi wyjaśnieniami ewentualnych przyczyn niedoręczenia ww. aneksów,
 - 6) wzór pisma informującego konsumentów, których umowy zostały wykonane, ale nie upłynął termin przedawnienia roszczeń wynikających z umów, o przysługujących im prawach, wynikających ze zmiany we wzorcach umowy pod nazwą „UMOWA O ROBOTY BUDOWLANO - MONTAŻOWE NR” oraz „KARTA GWARANCYJNA” oraz kopie trzech pism wysłanych do konsumentów,
 - 7) dane o liczbie konsumentów, którym doręczono pisma informujące o przysługujących im prawach, wynikających ze zmiany we wzorcach umowy pod nazwą „UMOWA O ROBOTY” oraz „KARTA” wraz z dowodami potwierdzającymi doręczenie,
 - 8) dane o liczbie konsumentów, którym nie doręczono pism informujących o przysługujących im prawach, wynikających ze zmiany we wzorcach umowy pod nazwą „UMOWA O ROBOTY” oraz „KARTA” wraz z pisemnymi wyjaśnieniami ewentualnych przyczyn niedoręczenia ww. pism,

w terminie 2 (dwóch) miesięcy od daty wydania niniejszej decyzji.

W związku z tym Prezes Urzędu orzekł jak w pkt III. sentencji niniejszej decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) w związku z art. 479²⁸ § 1 i 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, ze zm.) – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Łodzi.

*Z upoważnienia
Prezesa
Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury*

Barbara Romańczak-Graca